

Чи зберігається класність водіям, яка присвоєна роботодавцем на попередньому місці роботи?

Порядок видачі посвідчень водіям та допуск їх до керування затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 08.05.1993 № 340 "Про затвердження Положення про порядок видачі посвідчень водія та допуску громадян до керування транспортними засобами".

Пунктом 10 зазначеного Положення визначено, що особи, які мають посвідчення водія на право керування транспортними засобами будь-якої категорії, але останнім часом не працювали водіями більше 12 місяців або наймаються на роботу водіями вперше, допускаються до керування транспортними засобами після проходження стажування з практичного керування на відповідному транспортному засобі тривалістю не менш як 30 годин.

Водночас Порядок підвищення класності водіям регулюється локальним нормативним актом суб'єкта господарювання. Розробляючи такий акт, можна керуватися Методичними рекомендаціями з питань безпеки автомобільних перевезень, затвердженими наказом Державного департаменту автомобільного транспорту України від 19.09.2003 № 111. Зокрема, відповідно до цих Методичних рекомендацій I та II класи присвоюються водіям кваліфікаційними комісіями підприємства під час кваліфікаційної атестації, до складу яких включається також працівник служби безпеки руху (пп. 8.7.3); рішення кваліфікаційної комісії затверджується наказом керівника підприємства (пп. 8.7.4); водіям, які пройшли перепідготовку (підвищення кваліфікації), видається посвідчення (пп. 8.7.5). Крім того, I і II класи присвоюються водіям на підставі норм примітки кваліфікаційної характеристики професії водія автотransпортних засобів. На сьогодні чинна нова редакція кваліфікаційної характеристики професії водія автотransпортних засобів за категоріями «B», «C1», «C», «D1», «D», «BE», «C1E», «CE», «D1E», «DE», затверджена наказом Мінінфраструктури від 06.07.2012 № 374, яка міститься у Випуску 69 «Автомобільний транспорт» Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників (наказ Міністерства транспорту та зв'язку України від 14.02.2006 № 136). Примітками до зазначеної кваліфікаційної характеристики передбачено, що у процесі роботи суб'єкт господарювання може присвоїти водію кваліфікацію II чи I класу. Для присвоєння II класу у посвідченні водія має бути дозвіл на керування транспортними засобами категорій «B», «BE», «C», «CE» або «DE» («D»), а також безперервний стаж роботи водієм III класу в цього суб'єкта господарювання не менше трьох років. Для присвоєння I класу має бути дозвіл на керування транспортними засобами категорії «B», «BE», «C», «CE», «D», «DE», а також безперервний стаж роботи водієм II класу в цього суб'єкта господарювання не менше двох років.

Згідно з Інструкцією про порядок ведення трудових книжок працівників, затвердженою наказом Міністерства праці України, Міністерства юстиції України і Міністерства соціального захисту населення України від 29.07.1993 № 58, у графі 3 «Відомості про роботу» трудової книжки зазначається конкретне найменування цеху, відділу, підрозділу, дільниці, виробництва, до якого прийнято працівника, а також робота, професія або посада та присвоєний розряд. Отже, до трудових книжок працівників запис про назву професії вноситься із зазначенням кваліфікаційної категорії, розряду, класу, наприклад, «Водій автотransпортних засобів I класу», оскільки I і II класи водіїв є рівнем кваліфікації працівника.

Чинними нормативно-правовими актами України не передбачено норми щодо збереження класності водіям, присвоєної роботодавцем на попередньому місці роботи. Ухвалення рішення щодо цього питання є компетенцією керівника підприємства. Отже, приймаючи водія I або II класу на нове місце роботи, керівництво підприємства має право або провести кваліфікаційну атестацію новоприйнятого водія для підтвердження його класності, або без проведення атестації визнати класність водія. Як у першому, так і у другому випадках, рішення керівництва підтверджується наказом про призначення класності водія.